

ДОНАЛД БИСЕТ
КОНЯТ И ЯБЪЛКОВОТО
ДРЪВЧЕ

Превод от английски: Корнелия Лозанова, 1992

chitanka.info

В градината растеше едно ябълково дръвче, което трябваше да ражда плод.

Като разбра това, един кон дойде при дръвчето и реши да почака, докато се родят ябълките, за да се наяде до насита.

— Искам да изям всички ябълки — рече конят на дръвчето.

Дървото, разбира се, се зарадва, но нещо започна да го тревожи. „Ха сега, какво да правя като не знам как се раждат ябълки?“ — рече си то. Под него растеше магарешки бодил и дръвчето реши да се посъветва с него.

Магарешкият бодил сподели с него опита си в раждането на ябълки.

Ябълковото дръвче послуша съветите на бодила и есента роди магарешки бодли вместо ябълки.

Стана му мъчно. Докривя му и на магарешкия бодил, който наистина искаше да помогне. Но най-мъчно му беше на коня.

— Сега ще трябва да чакам до другата есен да се родят ябълки! — въздъхна конят.

Ябълковото дръвче се хвана в ръце и реши на следващата есен да роди ябълки. Веднъж обаче, една катеричка подскачаше по дръвчето и то я попита как смята, че трябва да се раждат ябълки. Катеричката обясни какво мисли и дръвчето го запомни. Същата година се родиха катерички, вместо ябълки. Те скачаха от клон на клон, накрая изпопадаха по земята и избягаха.

На дървото и коня им стана още по-мъчно. Един ден при тях дойде собственикът на градината с жена си. Клоните на дръвчето зашумяха и фермерът го посочи:

— Виждаш ли го това ябълково дърво. Първата година роди тръни, а втората — катерички. Какво ли ще роди тази есен?

— Виж ти, дърво, пък ражда катерички! — възкликна жена му. — Ами ако то, горкото, не знае как да роди ябълки?

— Сигурно е така! — плесна се по главата фермерът и взе да разправя как трябва да се раждат ябълки. Жена му беше напълно съгласна с него.

Дървото изслуша съветите с внимание, запомни ги и на следващата година роди бебенца, вместо ябълки.

Най-доволна остана жената на фермера, която много обичаше бебенца.

— Колко са приятни за гушкане, колко са мили! — нареждаше тя. — И как хубаво ухаят на мляко!

Тогава, обаче, всички бебета се разреваха и вдигнаха — боже, какъв шум!

Конят дълго, дълго се замисли над ситуацията и изведнъж каза:

— Мисля си, как ли трябва да се раждат коне?

Дрвчето също се позамисли и след това му сподели как трябва да се раждат кончета.

Конят запомни всяка дума на дрвчето. След няколко дни ябълковото дрвче на свой ред запита коня:

— Конче мило, би ли ми казало как според теб трябва да се раждат ябълки?

Конят това и чакаше — повтори дума по дума онова, което му бе казало дрвчето за раждането на кончетата.

— Ще послушам и твоя съвет — каза дрвчето и почувства някаква сигурност в себе си.

„Та ти ще послушаш собствения си съвет! — рече си конят. — То така е и редно да бъде!“

Конят се оказа прав и на другата есен дрвчето бе отрупано с чудесни червени ябълки!

„Хруп, хруп, хруп! — похапваше конят. — Много обичам ябълки!“

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.